

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที 2 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2551 หน้า 9

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

"ความสามัคคี เริ่มที่...ใคร"

โดย ชลวิทย์ เจียรจิตต์ ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มมมองเดี่ยวที่ใครๆ ก็พูด คือ เมื่อไหร่ชาติจะปรองดอง สามัคคี พล้งแผ่นดินไทยเป็นหนึ่งเดียว
หายไปไหน

ผู้เขียนเชื่อมั่นว่า มนุษย์ที่เกิดมาได้ชื่อว่าเป็น "คนไทย" ต้องรักภักดีผืนแผ่นดินไทยแห่งนี้ จะเป็น
เวทีในสังคมนี้ คือ ผู้ทำหน้าที่รักษาปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นที่เคารพรักของปวงชน
ชาวไทย

ผู้เขียนในฐานะนักสังคมวิทยา เข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมขณะนี้ เข้าใจหัวอกของคนหลายหมื่น
หลายแสนคนที่ตกแดดตกฝนต่อสู้เป็นกลุ่มพันธมิตร และมีความหวังใยกับรัฐบาลกองทัพ ตำรวจ
ทหาร จะไม่เข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมขณะนี้ใช้ความรุนแรงกับผู้ชุมนุม

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นหลายจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดอุดรธานี เป็นความเศร้า ทัศนคติไม่ตรงกัน
เป็นเรื่องปกติของสังคม แต่การนำอารมณ์มาผสม กลายเป็นการใช้ความรุนแรง ควรได้รับการ
ประณาม ทั้งผู้กระทำ พร้อมผู้ยุยงปลุกปั่นอยู่เบื้องหลัง

กลยุทธ์ต่างๆ เกิดขึ้นจากการวางแผนอันหลากหลาย หากการวางกลยุทธ์เพื่อทำลายล้างอย่าหวัง
ความสงบ แต่หากต้องการความสงบเป็นรูปธรรมมาก คงต้องยึดเข้าถึงหลักธรรมหรือถึงขั้นบวช
เรียน ปฏิบัติธรรม หรือใช้กลยุทธ์ทางใดทางนั้น ความสามัคคีคงเต็ม กระบวนทัศน์ในสังคมไทย
ไม่ถึงทางตัน

**การเสนอสิ่งใดที่เป็นนามธรรม ไม่ว่าจะคำว่า ปรองดอง, หันหน้าเข้าหากัน, พุดคุย,
ยอมลดทูลิ, พบกันครึ่งค่อนทาง, ปลอ่ยวาง, สมานฉันท์ สุดท้ายก็ได้แค่นำเสนอ เป็นสิ่งไม่
ศักดิ์สิทธิ์ ผู้เขียนไม่บังอาจไปแนะนำผู้มากประสบการณ์ในสยามประเทศนี้ สิ่งที่ควรให้
เกียรติแสดงคารวะทุกๆ ท่านในแต่ละเวที ที่ใช้บทบาทเสียสละ ในแต่ละด้านกว่าผู้เขียน
เยอะ**

เพียงแค่อยากขอทิศทางชี้เป้าสังคมไทยจะไปแบบใด เป็นเตี้ยอุมค่อมอยู่เช่นนี้ ปัญหาคือจะมีวิธีการ
นั่งประสาน ลองนั่งถกลดราคาอัดตาดน จะมาคุยทิศทางสว่างเพื่อลูกหลาน จะพอไหวไหม?

คนในสังคมสิ่งที่จะเป็นความสุขกับภวณะนี้ของคนในสังคมไทย คือ มีความหนักแน่น ใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีคุณภาพ คิดบวก มองปรากฏการณ์ต่างๆ ด้วยความเข้าใจ มนุษย์ยอมมีโกรธ เกลียดหลง เป็นธรรมดา และปรารถนา สำคัญคือรักษาใจตนเองให้มีคุณภาพ รักขอบฝ่ายใดไม่ผิดทัศนคติต้องเคารพกันด้วยเรื่องของสิทธิในความคิด สำคัญคืออย่าทำลายทำร้ายกันอย่างน่าสมเพช เหตุการณ์ตุลาคม พ.ศ.2516 และ พ.ศ.2519 เราควรให้เป็นเหตุการณ์สุดท้ายที่ไทยฆ่าไทย เชื่อมั่นผู้คนที่นับญาติว่าเป็นคนไทยคงไม่ยากให้เป็นเช่นนั้น

อยากวิงวอนให้ผู้ใช้กลยุทธ์ที่คิดทำลายล้างด้วยอาวุธ เช่น ฆ่า ชักจูง หวานล้อม หรือจัดจ้างชักชวน ทั้งผู้ที่อยู่เบื้องหลังเบื้องหน้าระดับเสนาบดี ถึงชาวรากหญ้าที่ต้องให้เกียรติ โปรดใช้ดุลพินิจคิดว่าเรากำลังอยู่ในภาวะเช่นฆ่าพี่น้องผองไทยด้วยกัน เพียงแค่ความเห็นทัศนคติไม่ตรงกัน อำนาค ผลประโยชน์ได้มาแล้วจากไป แต่การทำลายเผ่าพันธุ์ สายเลือดเดียวกันนั้นคือตำนานฝ่ายอภัยศตราบนานเท่านั้น

ขอภาครัฐ กองทัพ ตำรวจ ใช้ความอดทน "ทฤษฎีตาต่อตา ฟันต่อฟัน" เป็นทฤษฎี Lost-Lost Game ไม่สร้างสรรค์ ปรากฏการณ์ขณะนี้ต้องการเวลาเพื่อสมานฉันท์ ความสามัคคีจะเริ่มที่ใคร ไม่มีคำตอบยามนำเขี้ยวเช่นนี้...

ที่สำคัญ ทำที่ผู้นำไทยทุกระดับลองกลับมาทบทวน คำถาม...คำตอบ...ต่อว่า มันเกิดจากปรากฏการณ์ใด ลองใส่ใจหาทางออกอย่างอหิงสา ใช้ปัญญายอมลดอัตตา วิ่งเข้าสู่ปัญหาที่กลุ่มประชาชนยืนทนกับแดดฝน จะได้คำตอบว่าที่แท้เรื่องปรับปรุงกิเลสตัณหาที่ผ่านมา ก็แก้ปัญหาอย่าปล่อยว่าง และคำถามการแก้ปัญหาขณะนี้ คงต้องตอบ...ให้ดี เพราะปัญหาทำที่ยึดมุมใด...แก้ยาก

หากรัฐยังตอบไม่ได้ว่าความสามัคคีเริ่มที่ใคร...ระวังสยามชาติจะล่มสลายวอดวายจนไร้ทิศทาง...?